

Opdracht 1:

Lees de casus van deze tiener en beantwoord nadien de vragen.

Ik was bijna 15 jaar, hij was 20. Verlieft worden ging zeer snel, alles ging zeer snel. Na een maand verkering hadden we voor de eerste keer gemeenschap. Toen moest ik om de pil vragen, hoe gênant het ook was. Samen met mijn moeder ging ik naar de huisarts. De pil voorgeschreven, kort wat uitleg. Nu was ik veilig, dacht ik. Maar ik ging er eigenlijk erg laks mee om. Ik slikte elke dag de pil, maar eentje of meer vergeten is al genoeg.

Het was januari 2015. Ik was al zes weken niet ongesteld geweest. Twee weken overtijd. Ik wist het al, maar wilde het nog niet geloven. Een zwangerschapstest moest dit vermoeden bewijzen. Daar zat ik met mijn toekomst in mijn handen. Twee lijntjes verschenen. "Dit kan niet, niet ik, wat nu?"

Beide ouders waren diep teleurgesteld in ons. Vragende gezichten. Nee, abortus wil ik niet. Ik was vastbesloten, dit was de slechtste tijd ooit om zwanger te zijn. Zo jong, nog schoolgaande, geen eigen woonplek of werk. Maar hoe dan ook, ik zou het laten werken. Ik zat in het vijfde jaar van mijn middelbare school. Zwanger zijn was geen uitvlucht om niet mee te sporten of om niet meer te leren. Nu moest ik doorzetten. Het vijfde afgesloten met een goed rapport en een 7 maand zwangere buik.

Wist je dat ...
het aantal tienerzwangerschappen blijft dalen sinds
2013?
steeds meer vrouwen kiezen om op latere leeftijd
aan kinderen te beginnen?

Hoe komt het dat dit haar is overkomen?

Denk je dat dit vaker gebeurt bij jonge meisjes? Verklaar je antwoord.
